

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ አምሳ አንድ

ምሳሌያዊነት የቤተ መቅደሱ፡ የመለኮታዊና የሰው ግንኙነት ምሥጢራትን መግለጥ

Jeff Pippenger

2024-03-22

ሁለቱ በትሮች አንድ ቤተ መቅደስ ለመሆን ተጣመሩ። አርባ ስድስት የቤተ መቅደሱ ምልክት ሲሆን፣ የሰሜን መንግሥት ምርኮኝነትን ከደቡብ መንግሥት ምርኮኝነት የሚለይም አርባ ስድስት ዓመታት ናቸው።

በፍጻሜው ዘመን በ1798 የመቅደሱና የሰራዊቱ መረገጥ በተፈጸመ ጊዜ፣ ሁለቱን በትሮች ወደ አንድ ቤተ መቅደስ የሚያገናኙት አርባ ስድስት ዓመታት ናቸው። ከ723 ዓ.ዓ. እስከ 677 ዓ.ዓ. ድረስ ቤተ መቅደሱ ፈርሶ ነበር፣ ተረግጦም ነበር። በ1798 መረገጡ አበቃ፣ እና በ1844 ቤተ መቅደስ ተቋቁሞ ነበር። በዚያም አንድ ሕዝብ ሊሆኑ፣ አንድ ንጉሥ ሊኖራቸው፣ እና ለዘላለም ኃጢአትን ማቋረጥ ነበረባቸው። ይህ ዕቅድ ነበር፣ ነገር ግን የ1863 ዓመፅ ዕቅዱን ወደ 2001 ገፋው።

ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ አካል ይገልጻል። ክርስቶስንም እንደ ራስ፣ ጳውሎስም አካልን እንደ ሥጋ ምልክት ይጠቀምበታል። ሥጋና አካል ለጳውሎስ ተለዋዋጭ ቃላት ናቸው።

እናንተ በሥጋ መሠረት ብትኖሩ ትሞታላችሁ፤ ነገር ግን በመንፈስ የሥጋን ሥራ ብታጠፉ ትኖራላችሁ።
ሮሜ 8:13።

የሰው ቤተ መቅደስ ንድፍ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ንድፍ ላይ የተመሠረተ ነው። አካሉ፣ ማለትም ቤተ ክርስቲያን፣ በግለሰብ ቤተ መቅደስ ውስጥ ከሥጋ ጋር ይመሳሰላል። በግለሰብ ቤተ መቅደስ ውስጥ አእምሮ ራስ ነው፣ አካሉም ሥጋ ነው።

እኛ የሰውነቱ አካላት፣ ከሥጋውም ከአጥንቶቹም ነንና። ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር ይጣበቃል። ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ። ይህ ታላቅ ምሥጢር ነው፤ እኔ ግን ስለ ክርስቶስና ስለ ቤተ ክርስቲያን እናገራለሁ። ኤፌሶን 5:30-32።

እንግዲህ የሐንስ ሊላካው የነበረው መቅደስ፣ የሰባተኛው መልአክ መነፋቱ የእግዚአብሔር ምሥጢር ፍጻሜ ሥራ መጀመሩን በሚያመለክትበት ጊዜ፣ የእግዚአብሔር መቅደስ ነበረ፤ ነገር ግን የሰው መቅደስ በእግዚአብሔር መቅደስ አምሳል ተፈጥሯል። እነርሱ እርስ በርሳቸው የሚተካኩ ምልክቶች ናቸው። ሙሴ ምድራዊውን ድንኳን ሲያቆም ሊጠቀምበት የሚገባውን ንድፍ በተገለጠለት ጊዜ በተራራው ላይ ለአርባ ስድስት ቀናት ነበር። ያ ንድፍ ከሰማያዊው መቅደስ የተወሰደ ነበር።

ክርስቶስ በሥጋ የተገለጠው ሰማያዊ ቤተ መቅደስ ነበር፤ ሰዎች በእርሱ አምሳል ስለ ተፈጠሩ የሰው ቤተ መቅደስ ንድፍንም እርሱ ይወክላል። በዚህ ምክንያት የሰው ቤተ መቅደስ ንድፍ በአርባ ስድስት ክሮሞሶሞች ይወክላል።

መቅደሶቹ በትንቢታዊ መልኩ እርስ በርሳቸው ሊተካኩ የሚችሉ ናቸው። ስለዚህ የሐንስ እንዲላካው የተነገረው መቅደስ አደባባይ ሳይኖረው ሁለት ክፍሎች ብቻ ያሉት ነበር። የመጀመሪያው ክፍል የሰውን መቅደስ፣ ቤተ ክርስቲያንን (ሙሽራይቱን)፣ ሕዝቡን፣ ሥጋ የሆነውን ሰውነት ይወክላል። ሁለተኛው ክፍል የመለኮታዊውን መቅደስ፣ ሙሽራውን፣ ንጉሡን፣ ራስን፣ አእምሮ የሆነውን ይወክላል። በመጨረሻዎቹ ዘመናት ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚፈጸመው የዘላለም ኪዳን ተስፋ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት ባሉት ሁለቱ በትሮች ተመስሏል። ሁለት ክፍሎችን ብቻ በያዘው በየሐንስ መቅደስም ተመስሏል። ክርስቶስ በአማኝ ውስጥ ያለው ምስጢር፣ የክብር ተስፋ እንደሆነ ጳውሎስ በተለይ በሰጣቸው ትርጓሜዎችም

ተመስሏል።

የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማንተም ሥራ መለኮትን ከሰብአዊነት ጋር በቋሚነት ማዋሃድ የሆነ ሥራ ነው። ይህ ሥራ ሰባተኛው መለኮት በሚነፋበት ዘመን ይፈጸማል። ይህ መዋሃድ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ መስመር በመስመር በልዩ ልዩ መንገዶች ተወክሎ ይታያል። የጽድቅ ማድረግና የመቀደስ ሥራ ለዚህ ሥራ የሥነ መለኮት ቃላት ናቸው። ጽድቅ ማድረግ ክርስቶስ በእኛ ምትክ የሚሠራው ሥራ ሲሆን፣ የመቀደስ ሥራ ደግሞ ክርስቶስ ለእኛ ምሳሌ ሆኖ የሚሠራው ሥራ ነው። ጽድቅ ማድረግ ለሰማይ ያለንን መብት ይወክላል፣ መቀደስም ለሰማይ ያለንን ብቃት ይወክላል። እነዚህ ሁለቱም ሥራዎች በመንፈስ ቅዱስ መገኘት ወደ አማኝ ይመጣሉ። ይህ ሥራ በዘላለማዊው ቃል ኪዳን ውስጥ የሚቀበሉት ሰዎች ልብና አእምሮ ላይ የእግዚአብሔር ሕግ እንደሚጻፍ ሆኖ ተወክሎ ይታያል።

“አእምሮ” በቤተ መቅደሱ ውስጥ ራስ የሚኖርበትን ክፍል ይወክላል። አእምሮ ከሥጋ በተቃራኒ መልኩ ከፍ ብሎ የሚጠራው ባሕርይ ነው፤ ሥጋ ግን ዝቅተኛው ባሕርይ ነው። አእምሮ በሐሳቦቻችን ይወከላል፤ ሥጋ ግን በስሜቶቻችን ይወከላል።

ብዙዎች ያለ ምክንያት የሆነ ደስታ መጣትን ያጣሉ። አእምሮአቸውን ከኢየሱስ ያራቁታል፣ ከመጠንም በላይ በራሳቸው ላይ ያተኩራሉ። ትንንሽ ችግሮችን ያግኙአቸዋል፣ የሚያስተርፉ ንግግሮችንም ይናገራሉ። በእግዚአብሔር አሰጣጥ ላይ ያለ ምክንያት ማጉረምረም የታላቅ ኃጢአት ተጠያቂዎች ናቸው። ያለንም ሁሉና የሆነውንም ሁሉ ለእግዚአብሔር ባለዕዳ ነን። እርሱ እርሱ ራሱ ያለውን እስከ አንድ ደረጃ የሚመስሉ ኃይሎችን ሰጥቶናል፤ እነዚህንም ኃይሎች ራስን ለማስደሰትና ለማክበር ሳይሆን፣ እርሱን ለማክበር በትጋት እንድናዳብራቸው ይገባናል።

“አእምሮአችን ከእግዚአብሔር ታማኝነት እንዲናወጥ ልንፈቅድ አይገባም። በክርስቶስ አማካይነት ደስተኞች ልንሆን እንችላለን፤ እንዲሁም መሆን ይገባናል፤ ራስንም የመግዛት ልማዶችን ልናገኝ ይገባናል። እስከ ሐሳቦች ድረስ ለእግዚአብሔር ፈቃድ መገዛት አለባቸው። ስሜቶችም በምክንያትና በሃይማኖት ቁጥጥር ሥር ሊሆኑ ይገባል። ምናባችን ያለ ማንኛውም መከልከልና ሥነ-ሥርዓት ጥረት ስንፈቅድለት እንዲዘልቅ እና እንደ ፈለገ መንገዱን እንዲሄድ አልተሰጠንም። ሐሳቦቹ ስህተተኞች ከሆኑ ስሜቶቹም ስህተተኞች ይሆናሉ፤ ሐሳብና ስሜትም ተዋህደው የሥነ-ምግባር ባህርይን ያበጃሉ። እኛ እንደ ክርስቲያኖች ሐሳቦቻችንንና ስሜቶቻችንን ልንከለክል አያስፈልገንም ብለን በምንወስን ጊዜ፣ በክፉ መላእክት ተጽእኖ ሥር እንመጣለን፤ መገኘታቸውንና መቆጣጠራቸውንም እንጋብዛለን። ስሜታዊ ግንዛቤዎቻችንን ብንሸነፍ እና ሐሳቦቻችን በጥርጣሬ፣ በጥርጥር፣ በማጉረምረም መስመር እንዲሄዱ ብንፈቅድላቸው፣ ደስተኞች አንሆንም፣ ሕይወታችንም ውድቀት መሆኑን ያሳያል።” Review and Herald, April 21, 1885.

ሐሳቦችና ስሜቶች ተቀላቅለው የሥነ ምግባር ባሕርይን ይፈጥራሉ። ባሕርያችን ከታችኛውና ከከፍተኛው ተፈጥሮ የተገነባ ነው፤ አእምሮም ከፍተኛው ተፈጥሮ ነው፤ የአእምሮውም ሐሳቦች ከተቀደሱ ስሜቶቻችን ደግሞ ይቀደሳሉ። ይህም ምክንያቱ ሰብአዊነታችንን ከሚያቀናጁት ሁለቱ ተፈጥሮዎች መካከል አእምሮ የላቀውና የሚገዛው ተፈጥሮ ስለሆነ ነው። እነዚህ “ኃይላት” የተባሉት እንደ ማንነታችን ክፍል ሆነው የተዘጋጁ ሲሆኑ፣ “በአንድ መጠን” ክርስቶስ “ካሉት” ጋር “ተመሳሳይ” ናቸው፤ ምክንያቱም በእርሱ አምሳል ተፈጥረናልና፣ እነዚህን “ኃይላት” “ለማዳበር በትጋት ልንሠራ” ይገባናል።

ከሰው ከፍ ያለው ተፈጥሮ፣ ወይም አእምሮ ክፍል የሆኑት ኃይሎች ፍርድ፣ ማስታወስ፣ ሕሊና፣ በተለይም ፈቃድ ናቸው።

“ብዙዎች፣ ‘ራሴን ለእግዚአብሔር እንዴት አሳልፌ እሰጣለሁ?’ ብለው እየጠየቁ ነው። ራሳችሁን ለእርሱ ለመስጠት ትመኛላችሁ፤ ነገር ግን በሥነ ምግባር ኃይል ደካሞች ናችሁ፣ ለጥርጣሬ ባርነት

ተሰጥታችኋል፤ እናም በኃጢአት ሕይወታችሁ ልማዶች ተገዥ ሆናችኋል። ተስፋዎቻችሁና ውሳኔዎቻችሁ እንደ አሸዋ ገመዶች ናቸው። ሐሳባችሁን፣ ግሬቶቻችሁን፣ ፍቅሮቻችሁን መቆጣጠር አትችሉም። የፈረሱ ተስፋዎቻችሁንና የፈረሳችሁትን ቃል ኪዳናችሁን ማወቃችሁ በራሳችሁ ቅንነት ላይ ያላችሁን እምነት ያዳክማል፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ሊቀበላችሁ እንደማይችል እንድትሰሙ ያደርጋችኋል፤ ነገር ግን ተስፋ መቁረጥ የለባችሁም። ልትረዱት የሚገባችሁ ነገር የፈቃድ እውነተኛ ኃይል ነው። ይህም በሰው ተፈጥሮ ውስጥ የሚገዛ ኃይል፤ የውሳኔ ወይም የምርጫ ኃይል ነው። ሁሉም ነገር በፈቃድ ትክክለኛ እርምጃ ላይ ይመሰረታል። እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጠው የምርጫ ኃይል ነው፤ እርሱን መጠቀም የእነርሱ ነው። ልባችሁን መለወጥ አትችሉም፤ ከራሳችሁም የተነሣ ፍቅሮቹን ለእግዚአብሔር መስጠት አትችሉም፤ ነገር ግን እርሱን ለማገልገል መምረጥ ትችላላችሁ። ፈቃዳችሁን ለእርሱ መስጠት ትችላላችሁ፤ ከዚያም እንደ መልካም ፈቃዱ መሻትንም ማድረግንም በውስጣችሁ ይሠራል። እንዲሁም ሁሉ ባሕርያችሁ በክርስቶስ መንፈስ ቁጥጥር ሥር ይመጣል፤ ፍቅሮቻችሁ በእርሱ ላይ ይተኮራሉ፤ ሐሳቦቻችሁም ከእርሱ ጋር በስምምነት ይሆናሉ።”

“የመልካምነትና የቅድስና ምቹቶች እስከሚደርሱበት ድረስ ትክክል ናቸው፤ ነገር ግን በዚህ ብቻ ብትቆሙ ምንም አይጠቅሙም። ብዙዎች ክርስቲያኖች ለመሆን ተስፋ እያደረጉና ምቹት እያደረጉ ሳሉ ይጠፋሉ። ፈቃዳችሁን ለእግዚአብሔር ለማስገዛት ወደሚያደርሰው ደረጃ አይደርሱም። አሁን ክርስቲያኖች መሆንን አይመርጡም።”

“በፈቃድን በትክክል መጠቀም አማካኝነት በሕይወታችሁ ሙሉ ለሙሉ ለውጥ ሊደረግ ይችላል። ፈቃዳችሁን ለክርስቶስ በማስረከብ ከመኪንንትና ከሥልጣናት ሁሉ በላይ ካለው ኃይል ጋር ትተባበራላችሁ። ጽኑ እንድትቆሙ የሚያደርጋችሁ ኃይል ከላይ ይሰጣችኋል፤ እንዲሁም ሁልጊዜ ለእግዚአብሔር በመገዛት አዲሱን ሕይወት፣ ይኸውም የእምነትን ሕይወት ለመኖር ትችላላችሁ።” ወደ ክርስቶስ የሚወስድ መንገድ፣ 47, 48።

ከሰው ተፈጥሮ ውስጥ ያለው የፈቃድ ኃይል “ገዥ ኃይል” ነው፤ ይህም ገዥ በሰው ቤተ መቅደስ ውስጥ “ከሁሉም አለቆችና ሥልጣናት በላይ ካለው ኃይል ጋር” የተባበረ በሆነው ክፍል ይገኛል። በሰው ቤተ መቅደስ ውስጥ መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የሚተባበርበት ስፍራ የነፍስ ምሽግ ነው። እያንዳንዱ ሰው ምሽግ አለው፤ ይህም ወይም በክርስቶስ የተያዘ ነው። ወይም በክርስቶስ ዋና ጠላት።

“ክርስቶስ የነፍስን ምሽግ በቁጥጥሩ ሥር ሲያደርግ፣ የሰው መሣሪያ ከእርሱ ጋር አንድ ይሆናል። እናም ከክርስቶስ ጋር አንድ የሆነ፣ አንድነቱን የሚጠብቅ፣ በልቡ ላይ የሚያነግሠው፣ ትእዛዛቱንም የሚታዘዝ ሰው፣ ከክፉው ሰው ወጥመዶች የተጠበቀ ነው። ከክርስቶስ ጋር ተባብሮ የተቆራኘ ሰው፣ የክርስቶስን ጸጋዎች ወደ ራሱ ይሰበስባል፤ ነፍሳትንም ወደ እርሱ ለማሸነፍ ብርታትንና ብቃትንና ኃይልን ለጌታ ይቀድሳል። ከአዳኙ ጋር በመተባበር እግዚአብሔር የሚሠራበት መሣሪያ ይሆናል። ከዚያም ሰዬጣን መጥቶ ነፍስን በቁጥጥሩ ሥር ለማድረግ ሲጥር፣ ክርስቶስ ከተጠቀመ ኃይል ሰው ይልቅ ጠንካራ እንዳደረገው ያገኛል።” Review and Herald, December 12, 1899.

የነፍስ ምሽግ የሰው ልብና አእምሮ ነው። የአዲሱ ኪዳን ተስፋ ለሚያምን ሰው ሦስት ዋና ዋና ተስፋዎችን ይለያል። ለመኖሪያ የሚሆን ምድር እንዲኖረው ተስፋ ተሰጥቶታል፤ እንደ ኤደን ገነት ለአዳምና ለሔዋን እንደነበረችው፣ እርስዋም በተራዋ ከጥንቷ እስራኤል ጋር በገባው ኪዳን የተስፋ ምድርን ይወክል ነበር፤ እርስዋም ደግሞ ለመንፈሳዊቱ እስራኤል መንፈሳዊቱን የክብር ምድር ትወክል ነበር፤ እነዚህም ሦስቱ ሁሉ መስመር በመስመር ምስክር ይሰጣሉ፣ እርሱ እንዳሸነፈ የሚያሸንፉት ለእነርሱ ስለ አዲስ ስለምትሆን ምድር ተስፋ።

አዳምና ሔዋን በኃጢአት በወደቁ ጊዜ፣ ከኤደን ገነት ለ“ሰባት ዘመን” “ተበተኑ”፤ ከሰባት ሺህ ዓመታትም በኋላ ምድር አዲስ ትደረጋለች፣ ኤደን ገነትም ትመለሳለች። የጥንታዊቷ እስራኤል ለ“ሰባት ዘመን” መበተን፣

በአዳምና በሔዋን መበተን ተመስሏል። ኪዳን የሚኖሩባትን ምድር ይሰጣል ብሎ ተስፋ ይሰጣል፤ ይህም የተመለሰች ኤደን ተስፋ ነበር። የመቅደሱና የሰራዊቱ መረገጥ፣ በአዳም ኃጢአት የጀመረውን በሰው ቤተሰብ ውስጥ የኃጢአት በደረጃ የሚጨምር መጥፎነት ይወክላል።

የቃል ኪዳን ሌሎች ሁለት ተስፋዎች ታማኞች አዲስ አካልና አዲስ አጅም፣ ማለትም የክርስቶስን አጅም ለእንደሚቀበሉ ናቸው። አካሉ ሥጋ፣ ዝቅተኛው ተፈጥሮ ነው፤ ከክርስቶስ ጋር ባለው ግንኙነትም ቤተ ክርስቲያን ነው። አጅምጭው ከፍተኛው ተፈጥሮ ነው፤ ሲስተር ዋይትም “የነፍስ ምሽግ” ብላ የምትለው ይህንን ነው። ጳውሎስ የወንጌልን መስፈርቶች በምንቀበልበት ጊዜ፣ በጽድቅ ስንፈረድ፣ የክርስቶስን አጅም ለእንደምንቀበል በግልጽ ያስተምራል። እንዲሁም አዲስና የከበረ አካል እስከ ሁለተኛው ምጽአት ድረስ እንደሚንቀበል ያስተምራል።

እነሆ፣ ምስጢር እንግራችኋለሁ፤ ሁላችን አንተኛም፣ ነገር ግን ሁላችን እንለውጣለን፤ በቅጽበት፣ በዓይን ጥቅሻ፣ በመጨረሻው መለኮት፤ መለኮቱ ይነፋልና፣ ሙታንም የማይጠፋ ሆነው ይነሣሉ፣ እኛም እንለውጣለን። ይህ ጠፊ የማይጠፋን ሊለብስ ይገባቸዋልና፣ ይህም ሚች አለመሞትን ሊለብስ ይገባቸዋል። እንግዲህ ይህ ጠፊ የማይጠፋን ሲለብስ፣ ይህም ሚች አለመሞትን ሲለብስ፣ የተጻፈው፡- ሞት በድል ተውጦአል የሚለው ቃል ይፈጸማል። አንቺ ሞት፣ መውጊያሽ ወዴት ነው? አንተ መቃብር፣ ድልህ ወዴት ነው? የሞት መውጊያ ኃጢአት ነው፤ የኃጢአትም ኃይል ሕግ ነው። 1 ቆሮንቶስ 15፡51-56።

ዮሐንስ፣ እንደዚህ ያሉ ሐሰተኛ ትምህርቶችን የሚያምኑ ሰዎች ፀረ ክርስቶስ መሆናቸውን እንደሚያሳይ የሚናገረው አንድ ትምህርት፣ ክርስቶስ ከአዳም ኃጢአት ጀምሮ በሰው ዘር ላይ ተጽእኖ ማሳደር የጀመረውን የኃጢአት ውጤቶች የሚቀበል ሥጋ ፈጽሞ አልወሰደም ብሎ ይከራከራል።

ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ መጥቶአል ብሎ የማያምንና የማይመሰክር መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደለም፤ ይህም ሊመጣ እንዳለ የሰማችሁት የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ ነው፤ እርሱም አሁንም እንኳ አስቀድሞ በዓለም ውስጥ አለ። 1 ዮሐንስ 4፡3።

የባቢሎን (የፀረ ክርስቶስ) ወይን፣ “ንጽሕት ፅንሰትን” የሚያስተምር፣ ማርያም እንደ አዳምና ሔዋን ከኃጢአት በፊት እንደነበሩ ፍጹም እንደ ተደረገች ይናገራል፤ ይህም የኢየሱስ ልደት በመለኮት (በመንፈስ ቅዱስ) ፅንሰትና በፍጹም ሰብአዊነት (በማርያም) ላይ እንዲመሠረት ነው። የ“ንጽሕት ፅንሰት” ሐሰተኛ ትምህርት ኢየሱስ በማርያም ማሕፀን መቼ እንደ ተፀነሰ አይመለከትም፤ ነገር ግን ማርያም በአዳምና በሔዋን ፍጹምና እንዴት እንደ ተፀነሰች ነው የሚመለከተው። ክርስቶስ ሰውን ለማዳን በመጣ ጊዜ በራሱ ላይ የወሰደው ሥጋ ኃጢአት የሌለበት ሥጋ እንደ ነበረ፣ እና የዘር ውርስ ውጤቶችን ያልያዘ እንደ ነበረ መናገር የፀረ ክርስቶስ ትምህርት ነው።

ምክንያቱም ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ መጥቶአል ብለው የማይመሰክሩ ብዙ አሳታፊዎች ወደ ዓለም ገብተዋልና። ይህ አሳታፊ የክርስቶስ ተቃዋሚ ነው። 2 ዮሐንስ 1፡7።

ክርስቶስ ከሞት በተነሣ ጊዜ፣ መንፈሳዊ መገለጥ በጥንቃቄ በዚያን ጊዜ የተከበረ ሥጋ እንደነበረው ያመለክታል። ትንሣኤው በሁለተኛው ምጽአት ጊዜ የጻድቃንን ትንሣኤ ይወክል ነበር፤ እኛም የአዲስ ሥጋ የቃል ኪዳንን ተስፋ የምንቀበለው በዚያ ነው።

ጊዜው እንደረሰ ክርስቶስ ወደ አባቱ ዙፋን ሊወጣ ነበር። እንደ መለኮታዊ አሸናፊ የድል ዋንጫዎችን ይዞ ወደ ሰማያዊ አደባባዮች ሊመለስ ተዘጋጅቶ ነበር። ከሞቱ በፊት ለአባቱ፣ “እንዳደርግ የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜአለሁ” ብሎ ነበር። ዮሐንስ 17፡4። ከትንሣኤው በኋላ ደቀ መዛሙርቱ በተነሣና በከበረ አካሉ ከእርሱ ጋር እንዲለምዱ ለአንድ ጊዜ በምድር ቆየ። አሁንም ለመለየት ዝግጁ ነበር። ሕያው አዳኝ መሆኑን እውነታ አረጋግጦ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ከእንግዲህ በኋላ እርሱን ከመቃብር ጋር ማያያዝ

አያስፈልጋቸውም ነበር። በሰማያዊው ዓለም ፊት እንደ ተከበረ ሊያስቡት ይችሉ ነበር።” የዘመናት ምኞት፣ 829።

የኪዳን ተስፋ፣ ለመኖሪያ የሚሆን ምድር የሚሰጥ መሆኑ፣ ኤድን ሲመለስ እና “ሰባቱ ዘመናት” (ሰባት ሺህ ዓመታት) ማለትም የመጀመሪያው አዳም ሰው ዘር መበታተን ሲፈጸም፣ በአዲስ በተደረገችው ምድር ፍጻሜውን ያገኛል። የኪዳን ተስፋ የሆነው አዲስና የተከበረ ሥጋ ደግሞ፣ በዓይን ጥቅሻ ውስጥ፣ በሁለተኛው ምጽአት ይሰጣል።

“የቤተሰብም ታሪክ የማይጠናቀቅ ጥልቅ መርሐ ግብር ነው። በእርሱ ውስጥ ‘የእግዚአብሔር ጥበብና ዕውቀት ባለጠግነት ጥልቀት’ ተሰውሮአል። ሮሜ 11፣33። አዳኛችን የሰማይን ዙፋን በግርግም እየተካፈለ፣ የሚያመልኩ መላእክትን ጎብረት በጋጣ እንስሳት ሲለውጥ ያደረገውን መሥዋዕት በእንቅስቃሴ እንመለከታለን። የሰው ትዕቢትና በራስ መተማመን በፊቱ ተገሥዷል። ነገር ግን ይህ የእርሱ ድንቅ ራስን ዝቅ ማድረግ መጀመሪያ ብቻ ነበር። የእግዚአብሔር ልጅ አዳም በኤድን በንጽሕናው በቆመበት ጊዜ እንኳ የሰውን ባሕርይ መውሰድ እጅግ ታላቅ፣ ከማለት የሚቀርብ ውርደት በሆነ ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ የሰውነትን ባሕርይ የተቀበለው ዘር በኃጢአት አራት ሺህ ዓመት ተዳክሞ ከነበረ በኋላ ነበር። እንደ አዳም ልጅ ሁሉ እርሱም የታላቁ የውርስ ሕግ አሠራር ውጤቶችን ተቀበለ። እነዚህ ውጤቶች ምን እንደነበሩ በምድራዊ አባቶቹ ታሪክ ውስጥ ተገልጿል። እርሱ እንዲህ ያለ ውርስ ይዞ ሐዘናችንንና ፈተናዎቻችንን እንዲካፈል፣ እንዲሁም ኃጢአት የሌለበትን ሕይወት ምሳሌ እንዲሰጠን መጣ።” የዘመናት ምኞት፣ 48።

አንድ ሰው የወንጌልን መስፈርቶች ሲያሟላ፣ በዚያው ጊዜ አዲስ አእምሮ፣ ማለትም የክርስቶስ አእምሮ ይቀበላል፤ ነገር ግን ሥጋው፣ ወይም ጳውሎስ ደግሞ እንደሚጠራው ሥጋ፣ በሁለተኛው ምጽአት ጊዜ ይለወጣል። ከስሜቶች የተዋቀረው ዝቅተኛ ተፈጥሮ በመለወጥ ጊዜ አይወገድም። እነዚያ ስሜቶች፣ ከሥነ ምግባራዊ ባሕርይ አንዱ ክፍል የሆኑት፣ እስከ ሁለተኛው ምጽአት ድረስ ይቀራሉ። እነዚህ ስሜቶች ከሆርሞን ሥርዓት ጋር የተያያዘውን የስሜታዊነት ሥርዓት ይወክላሉ። እነርሱ ከነርቭ ሥርዓት ጋር የተያያዙትን ስሜት ሕዋሳት ይወክላሉ። እንደ ስሜቶች የሚቆጠሩ የሰው ዝቅተኛ ተፈጥሮ አካላት ሁሉ በሁለት መሠረታዊ ምድቦች ይከፈላሉ። አንዱ የስሜት ዓይነት ከአባቶቻችን የወረሰናቸው ዝንባሌዎች ሲሆኑ፣ ሌላው የስሜት ዓይነት ደግሞ በራሳችን ምርጫ ያዳበርናቸው የተለማመዱ ዝንባሌዎች ናቸው።

አንዳንድ የወረሱ ዝንባሌዎች በቀላሉ የሰው ተፈጥሮ አወቃቀር ክፍል ናቸው፤ እንዲሁም አንዳንድ ዓይነቶች የወረሱ ዝንባሌዎች ክፉ ነገር ለማድረግ የሚመሩ ናቸው። የተለማመዱ የስሜት ዓይነቶች በራሳችን ምርጫ የምናቋቋማቸው ናቸው፤ የወረሱት ዝንባሌዎች ግን “ታላቁ የውርስ ሕግ” መሠረት ይተላለፋሉ።

ኢየሱስ “ዘሩ በኃጢአት አራት ሺህ ዓመት ሲደክም ሰብአዊነትን ተቀበለ። እንደ አዳም ልጅ ሁሉ የታላቁ የዘር ውርስ ሕግ ሥራ ውጤቶችን ተቀበለ። እነዚህ ውጤቶች ምን እንደ ነበሩ በምድራዊ አባቶቹ ታሪክ ውስጥ ተገልጿል። ሐዘናችንንና ፈተናዎቻችንን ለመካፈል እና ኃጢአት የሌለበት ሕይወት ምሳሌ ለመስጠት እንዲህ ባለ የዘር ውርስ ይዞ መጣ።” ከታላቁ የዘር ውርስ ሕግ ሥራ የተነሣ የአራት ሺህ ዓመት ውጤቶች በእርሱ ላይ ቢኖሩም፣ ኢየሱስ ሁልጊዜ ፈቃዱን በመጠቀም እነዚያን ዝንባሌዎች በቁጥጥር ሥር አኖራቸው፤ ኃጢአተኛ ስሜቶችንም በማበቅል ውስጥ አንድ ጊዜ እንኳ አልተሳተፈም።

ኢየሱስ አዳምና ሌዋን ከኃጢአት መውደቃቸው በፊት እንደ ነበሩት የሰው ሥጋ ብቻ ተቀብሎ፣ በአራት ሺህ ዓመታት የሰው ዘር ውርደት ያመጣውን የሰውነት ድካም ውጤቶች ሳይቀበል በቀረ ኖሮ፣ እያንዳንዱ የእግዚአብሔር ልጅ እንዲት ሊያሸንፍ እንደሚችል ምሳሌ አብሮ ባልሰጠ ነበር።

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“ብዙዎች በክርስቶስና በሰይጣን መካከል ያለውን ይህን ግጭት ከራሳቸው ሕይወት ጋር ልዩ ግንኙነት የሌለው እንደሆነ ይመለከታሉ፤ ስለዚህም ለእነርሱ ትንሽ ፍላጎት ብቻ አለው። ነገር ግን በእያንዳንዱ የሰው ልብ ክልል ውስጥ ይህ ክርክር እንደገና ይደገማል። ማንም ከክፉ ሰልፍ ወጥቶ ወደ እግዚአብሔር አገልግሎት አይገባም የሰይጣንን ጥቃቶች ሳይገናኝ። ክርስቶስ የተቃወመው ማታለያዎች እኛ መቋቋም እጅግ አስቸጋሪ ሆኖ የምናገኛቸው እነዚያው ነበሩ። ባህርዩ ከእኛ ይልቅ እጅግ የላቀ እንደሆነ መጠን፣ እነዚህ ፈተናዎች በእርሱ ላይ ከዚያ የበለጠ ኃይል ተጫነው ቀረቡለት። ክርስቶስ የዓለምን ኃጢአቶች አስፈሪ ሸክም ተሸክሞ፣ በምሾት ፈተና፣ በዓለም ፍቅር ፈተና፣ እና ወደ ድፍረት የሚመራው በትዕይንት መውደድ ፈተና ላይ ፈተናውን ተቋቋመ። እነዚህ አዳምንና ሌዋንን ያሸነፉ ፈተናዎች ናቸው፤ እኛንም እንዲሁ በቀላሉ የሚያሸንፉን ናቸው።”

ሰይጣን የእግዚአብሔር ሕግ ዓመፀኛ እንደሆነና ሊታዘዝም እንደማይችል ማስረጃ አድርጎ ወደ አዳም ኃጢአት ጠቅሶ ነበር። ክርስቶስ በእኛ ሰብአዊነት ውስጥ የአዳምን ውድቀት ሊቤዥ ነበር። ነገር ግን አዳም በፈታኑ በተጠቃ ጊዜ፣ ከኃጢአት የተነሡ ተጽእኖዎች አንዳቸውም በእርሱ ላይ አልነበሩም። የልብና የሰውነት ሙሉ ብርታት ያለውን ፍጹም የሰውነት ጽናት ይዞ ቆሞ ነበር። በኤደን ክብሮች ተከብቦ ነበር፣ ከሰማያዊ ፍጥረታትም ጋር በየዕለቱ ጎብኝቶ ውስጥ ነበር። ኢየሱስ ከሰይጣን ጋር ሊጋፈጥ ወደ ምድረ በዳ በገባ ጊዜ ግን እንዲህ አልነበረም። ለአራት ሺህ ዓመታት የሰው ዘር በአካላዊ ብርታት፣ በአእምሮ ኃይል፣ በሥነ ምግባር ክብርም እየቀነሰ መጥቶ ነበር፤ ክርስቶስም የወረደቸውን ሰብአዊነት ድካሞች በራሱ ላይ ወሰደ። እንዲሁ ብቻ ሰውን ከውርደቱ ዝቅተኛ ጥልቀት ሊያድነው ቻለ።

“ብዙዎች ክርስቶስ በፈተና ሊሸነፍ የማይችል ነበር ብለው ይናገራሉ። እንግዲህ እርሱ በአዳም ስፍራ ሊቆም አልቻለም ነበር፤ አዳም ሊያገኘው ያልቻለውን ድል ሊያገኝ አልቻለም ነበር። እኛ ከክርስቶስ የበለጠ ከባድ ትግል በማንኛውም መልኩ ካለብን፣ እርሱ ሊረዳን አይችልም ነበር። ነገር ግን አዳኛችን ሰብአዊነትን ከተያያዙት ድክመቶች ሁሉ ጋር ወሰደ። ለፈተና እጅ የመስጠት እድል ያለበትን የሰው ተፈጥሮ ወሰደ። እርሱ ያልተሸከመውን ነገር እኛ የምንሸከም አንዳች የለም።”

“ከክርስቶስ ጋር ደግሞ፣ በኤደን ካሉት ቅዱሳን ጥንዶች ጋር እንደ ነበረው ሁሉ፣ ምሾተ ሆድ የመጀመሪያው ታላቅ ፈተና መሠረት ነበረ። ውድቀት በተጀመረበት በዚያው ስፍራ፣ የቤዛነታችን ሥራ መጀመር አለበት። አዳም ለምሾተ ሆድ በመሸነፍ እንደ ወደቀ፣ ክርስቶስም ምሾተ ሆድን በመካድ ድል ማድረግ አለበት። ‘ከአርባ ቀንና ከአርባ ሌሊት በኋላ ጾሞ፣ ከዚያ በኋላ ተራብ። ፈታኑም ወደ እርሱ መጥቶ፣ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፣ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ እዘዝ አለው። እርሱ ግን መልሶ፣ ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለ።’

“ከአዳም ዘመን ጀምሮ እስከ ክርስቶስ ዘመን ድረስ፣ ራስን ማስደሰት የምሾቶችንና የፍትወቶችን ኃይል እያበረታ ሄደ፣ እስከሚመስል ድረስ ማለትም ያልተገደበ ግዛት እስኪያገኝ ድረስ። እንዲሁም ሰዎች ተዋረዱ እና ታመሙ፣ ከራሳቸውም በእርሳቸው ለማሸነፍ የማይቻል ሆነባቸው። በሰው ፋንታ፣ ክርስቶስ ከሁሉ የከበደውን ፈተና በመቋቋም ድል ነሣ። ስለ እኛ ሲል ከረሃብም ሆነ ከሞት የሚበልጥ ራስን የመግዛት ብርታት አሳየ። በዚህም በመጀመሪያው ድል ውስጥ፣ ከጨለማ ኃይላት ጋር ባለን ግጭቶች ሁሉ ውስጥ የሚገቡ ሌሎች ጉዳዮች ተካተቱ።” *The Desire of Ages, 117.*